

Een jongen die herfstblaadjes veegde...

Een kleine jongen mocht van de buren de afgevallen herfstbladeren opeegen. Hij kreeg er wat centjes voor en kocht een goede siroop. "Mier vader, dat zal je goed doen" zei hij. De vader knikte dankbaar en zuchtte "Kon ik maar nieuwe longen kopen". "Waar kan ik die longen vinden" vroeg de knaap. "Die zijn niet te kopen" sprak de moeder stil. De dag daarop veegde het jongetje nog langer, de herfstblaadjes blonken als goud in de zon... Deze keer ging hij echter naar de stad met het geld en vroeg aan een kruidenier "Waar kan ik longen kopen voor mijn vader"? De man was oprecht getroffen en antwoordde geheimzinnig "Blijf morgen nog wat langer veegen"... De jongen veegde nog langer en hield ervan schuifelend tussen de blaadjes te lopen en plots werd de weg zolang... tot hij plots bij de kruidenier stond... "Goed zo" sprak de man tevreden, "nu heb je geld genoeg om mijn toverdrank te kopen" en hij overhandigde hem een fles. "Dank u" zei hij blij en keerde terug. Aan het eind van de weg stond plots een oude man die zeer gevaarlijk hoestte "Drink hier een beetje van" sprak de jongen, maar de man dronk in é én teug de fles uit. Inderdaad, zijn hoest was weg en ook de man... Hoe verdrietig voelde zich de kleine jongen zich nu en er zat niets anders op dan de volgende morgen weer herfstbladeren te veegen... Tot overmaat begon het te regenen, de regendruppels leken wel diamanten aan de takken van de bomen... en ze vermengden zich met zijn tranen. De volgende dag wou de jongen terug aan het werk gaan, maar opeens werd hij verrast door de eerste najaarsstormen... de wind joeg alle herfstblaadjes op een hoop tot aan het einde van de straat... De wind kreeg medelijden met de kleine jongen en zette hem af voor de deur van de kruidenier. De man opende juist de winkel en luisterde naar zijn verhaal. Hij bedacht hoe hij een werkje kon vinden voor hem, toen dezelfde man die de fles uitgedronken had binnenkwam. "Hij was het" sprak de knaap, "Maar dat is mijn vriend de tovenaer, die de toverdrankjes maakt" antwoordde de kruidenier verrast. "Inderdaad" sprak de magiër tegen de kleine jongen, "ik heb je getest, je zou verschillende flessen nodig gehad hebben, **"GA VLUG NAAR MIJ EN JE ZIL JE VADER GEZOND EN FLINK TERUGZIJEN"**... Deze maal schitterden de ogen van de jongen, maar wel met vreugdetranen toen hij hun bedankte... "KOM JE EVEN WELPEN"? vroeg vader aan zijn zoon die net terug thuis kwam... Het kind vertelde alles aan zijn ouders en... Voorspoed bleven hun deel.